

Justitsministeriet

Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2005-740-0019
Dok.: AKJ40105

Besvarelse af spørgsmål nr. 7 af 3. maj 2005 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Sagsomkostninger, retshjælp og fri proces) (L 132).

Spørgsmål nr. 7:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 2. maj 2005 fra Advokatsamfundet, jf. REU L 132, bilag 11.”

Svar:

Henvendelsen til Retsudvalget vedrører fastsættelsen af sagsomkostninger i tilfælde, hvor den vindende part under retssagen har været repræsenteret af en advokat, som er ansat hos parten.

Med lovforslaget videreføres i overensstemmelse med Retsplejerådets forslag i betænkning nr. 1436/2004 om reform af den civile retspleje III (Adgang til domstolene) (herefter ”betænkningen”) de gældende regler om, at udgifter til advokatbistand i forbindelse med retssagen skal erstattes med et passende standardiseret beløb, jf. pkt. 2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Advokatrådet anfører i henvendelsen til Retsudvalget, at der ved fastsættelsen af dette beløb bør sondres mellem, om den vindende part under retssagen har været repræsenteret af en advokat, der er ansat af parten, eller af en advokat fra en selvstændig advokatvirksomhed. Advokatrådet henviser bl.a. til, at Retsplejerådet i betænkningen skulle have stillet forslag herom.

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at spørgsmålet om udmåling af sagsomkostninger til dækning af udgifter til advokatbistand i tilfælde, hvor advokaten er ansat af parten, er omtalt i betænkningens afsnit om gældende ret, jf. betænkningen side 121. Her er det anført, at sagsomkostninger i disse tilfælde traditionelt udmåles på samme måde, som når parten under retssagen er repræsenteret af en advokat fra en selvstændig advokatvirksomhed, men at Østre Landsret ved afgørelse af 21. august 2003 ændrede praksis, således at sagsomkostningerne til dækning af udgifter til advokatbistand ved en ansat advokat i stedet fastsættes til 2/3 af de sædvanlige takster.

Spørgsmålet om udmålingen af sagsomkostninger til dækning af udgifter til advokatbistand særligt i tilfælde, hvor advokaten er ansat af den pågældende part, er ikke i øvrigt omtalt i betænkningen.

Efter offentliggørelsen af betænkningen i januar 2004 har Højesteret ved den afgørelse af 29. april 2004, som er vedlagt Advokatrådets henvendelse til Retsudvalget, ændret den omtalte afgørelse fra Østre Landsret. Højesteret lagde i afgørelsen til grund, at en part, der under en retssag er repræsenteret af en ansat advokat, ikke har afholdt nogen "udgift til advokatsalær" som anført i den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 312, stk. 2, og at en sådan part derfor ikke skal have tilkendt sagsomkostninger til dækning af udgifter til advokatbistand, men derimod i givet fald kan få tilkendt et beløb som kompensation for advokatens tidsforbrug ved fremmøde i retten i forbindelse med retsmøder. Efter Højesterets afgørelse kan parten ikke efter reglerne om sagsomkostninger få kompensation for advokatens arbejde med retssagen i øvrigt (udarbejdelse af processkrifter, forberedelse af domsforhandlingen mv.).

Som anført ovenfor viderefører lovforslaget de gældende regler, hvorefter udgifter til advokatbistand erstattes med et passende standardiseret beløb, der ikke afhænger af partens konkrete udgifter til advokatbistand. Højesterets ovenfor omtalte afgørelse, som bl.a. bygger på en ordlydsfortolkning af retsplejelovens § 312, indebærer som nævnt, at en part, der er repræsenteret af en ansat advokat, ikke får dækket sine udgifter til advokatbistand i forbindelse med retssagen på samme måde, som hvis parten er repræsenteret af en ekstern advokat.

Justitsministeriet finder, at størrelsen af den kompensation for udgifter til advokatbistand, som tilkendes den vindende part, alene bør afhænge af, om parten under sagen er repræsenteret af en mødeberettiget advokat, og ikke af, om parten betaler advokaten for arbejdet på den ene eller den anden måde - som et salær (ekstern advokat) eller som løn (ansat advokat) - jf. pkt. 2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Dette gælder, selv om lønudgiften til en ansat advokat generelt måtte være lavere end salæret til en ekstern advokat, idet sagsomkostningerne som nævnt udmåles efter standardiserede takster. Dette svarer til den retstilstand, som var gældende indtil de ovennævnte afgørelser fra henholdsvis Østre Landsret og Højesteret.

Rent teknisk er lovforslaget udformet således, at ordet "advokatsalær" i det gældende § 312, stk. 2, 4. pkt., ændres til "advokatbistand", jf. det foreslåede § 316, stk. 2, 2. pkt., hvilket som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8, indebærer, at en part, der er repræsenteret af en mødeberettiget advokat under hele retssagen, og som tilkendes fulde sagsomkostninger, i alle tilfælde skal have tilkendt det sædvanlige standardiserede sagsomkostningsbeløb til dækning af udgifter til advokatbistand. Der kan i øvrigt henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 4 vedrørende lovforslaget.